

Orteenium

Duben

2017

TVORBA ŽAKŮ

OBSAH

TVORBA ŽÁKŮ	2
ÚVODNÍK.....	4
OSM LET NA GJO	7
ACAT	9
BÝT, ČI NEBÝT.....	10
ČED+ 2017 – DESET ČECHŮ NA SEVERU.....	11

ÚVODNÍK

Dámy a pánové, učitelé, spolužáci a hlavně čtenáři,

vítáme Vás u prvního čísla školního časopisu Orteenium. Je mi zcela jasné, že náš úvodník nebude nikoho příliš zajímat, ale je to taková žurnalistická tradice, kterou nechce ani náš časopis porušit. Tímto sloupkem vysvětlíme, co za obnovením školního časopisu stálo, proč právě název Orteenium a co je naším cílem.

Nápad s vlastním školním časopisem nám koloval hlavou již delší dobu. Nejenže jsme na tento "krásný detail" s Lukášem naráželi v každém druhém teenagerovském seriálu (4Teens, Riverdale, 13 Reasons Why), ale také nám ho připomínalo pár nadšenců, co ještě pamatují Rádio Drát. Když jsme navíc dostali podnět ze shora, tedy od našeho pana ředitele, bylo rozhodnuto. Bude časopis!

Věděli jsme od začátku, že to zprvu nebude žádná legrace a bude trvat velmi dlouhou dobu, než se všechno rozhybe správnými směry. Ale stále věříme.

Mezi nejhorší chvílku našeho časopisového juniora patřilo jeho pojmenování. Původní jména byla krásná, ale v dnešní době už poměrně nepoužitelná. Schola Nostra měla tradici, což o to, ale vracet se zpět se nám nechtělo. Navíc latinu již nikdo z nás v redakci neovládá, a proto jsme se rozhodli pro jiný název.

Další na řadě byl název Gaudeamus, avšak tento název si vzal už v dávné historii pod svá křídla sbor – nyní v držení pana profesora Licka. Ještě by mohlo docházet k záměně, a my bychom neradi museli někde veřejně zpívat, následně platit lidem za psychickou újmu apod. Ne a ne, děkujeme pěkně. Bude jistě stačit, až nás v létě rodiče vyšlou do autoškoly.

Chtěli jsme od začátku název spojený se školou. Ačkoli "Kutnohorák" či "Žižkáč" splňovaly naše kritéria vzhledem k poloze GJO, jistě by stále docházelo k nechtěné záměně. Začali jsme tedy skloňovat Jiřího i Ortena všemi sedmi pády. Můžeme děkovat jen třem věcem, které stály u zrodu jména.

1. Náhodě

2. Hodině chemie

3. Skoro jistě naprosto magickému víčku z PET lahve nejmenované spolužačky známé pod přezdívkou Jarmila. (Promiň.)

Einsteinium, radium, ortenium. Přidali jsme dvě "e", když už to píší teenageři teenagerům, a jméno bylo na světě.

Jistě vás teď napadne, proč jsme to nepojmenovali tak či onak. Řeknu jediné. Název byl vymyšlen den po příchodu nápadu školního časopisu, 45 minut po schválení panen ředitelem. Ano, jsme úžasní, ale to se neříká...

Název vysvětlen. A co ty cíle? Přežít do maturity, samozřejmě že té naší. Pro neznalé jsou to ještě 2 roky dřiny, potu, krve a slz. Dále

jistě vydávat tenhle časopis a v něm tvorbu nejen studentů, ale i učitelů,
pokud budou pro. Jak říkají Francouzi: "Rovnost, svornost, bratrství!"

Dana Brandejská a Lukáš Kafka

Šéfredaktoři

Benjamin Kmoch, Tereza Veselá

Korektoři

OSM LET NA GJO

Osmdesát let jsem každé ráno přikládal čip ke vchodovým dveřím našeho výběrového gymnázia a pokračoval kolem několika živočišných druhů do prvního patra, abych se tam k nelibosti mnoha profesorů u skříňky nikdy nepřezul, maximálně odložil svršky.

Teď mi zbývá posledních 14 dnů a byl jsem požádán, abych se za touto dlouhou dobou ohlédl. Tak tedy, zcela jistě to byla skvělá léta.

Za osmdesát let jsem toho se svou třídou prožil opravdu hodně: výměny v Německu, Francii a koneckonců taky v Americe, Číně a Polsku. Zjistili jsme o sobě navzájem úplně všechno: kdo s kým poprvé spal, kdo koho miluje a kdo nosí jaké spodní prádlo. Nesčetněkrát jsme se spolu opili, smáli jsme se, ničili jsme profesory, profesori ničili nás (dobře, to se moc nestávalo, nikdy jsme se nenechali). Našli jsme nespočetně způsobů, jak obejít všechny testy a zkoušení, motivace klesala a poslední dva roky se na vyučování připravují jen ti nejtvrdší z nás (rozumějte asi dvě dívky, díky kterým my ostatní ještě procházíme).

Máme se pořád rádi, i když si už dost často lezeme na nervy a nejraději bychom se občas zabili. Ale vždycky se stejně najde něco, co nás spojí. Přes to všechno, osmdesát let je maximální možná délka. Troufám si tvrdit, že déle bychom to nevydrželi ani my, ani naše okolí. I když V8A vždy měla pověst třídy, která je v podstatě nevzdělavatelná, věřím,

že v květnu odmaturojeme všichni na poprvé. Byla by to hezká tečka před tím, než se rozprchneme po vysokých školách a vídat se budeme možná jen jednou za deset let na srazu.

Martin Kostecký (V8A)

ACAT

Každý den vznikají nové aplikace a programy za účelem zábavy, usnadnění práce a mnoha dalšího. Jednou za čas ale vznikne něco, co lidem změní život.

ACAT je program, který byl původně vyvinut pro profesora Stephena Hawkinga, britského teoretického fyzika a jednoho z nejznámějších vědců vůbec, jenž trpí nemocí, která napadá nervový systém a má za následek postupné ochrnutí celého těla. Tento program je určen pro lidi bez možnosti pohybu, kteří mají ochrnutí skoro celé tělo a dokážou ovládat jen zbytek příčně pruhovaného svalstva (např. kvůli amyotrofické laterální skleróze). Aplikace je jejich jedinou šancí na komunikaci s vnějším světem. Používání je velice jednoduché a zvládne to v podstatě každý. Program nahrazuje řeč, kterou oni samotnou nemohou používat a uživatelům umožňuje psát dokumenty, surfovat na internetu, posílat e-maily, a to vše velmi snadno. Jednoduchým pohybem mimických svalů (mrkání, zvedání obočí) můžete určit políčko, které chcete zmáčknout a počítač udělá zbytek za vás.

To, co teď ve škole dělám, je prozkoumávání programu a jeho překlad z angličtiny do češtiny pro umožnění jeho rozšíření u nás v Čechách. ACAT je v Čechách novinkou, a tudíž málokdo o něm ví. Tím se tu vyskytuje obrovský potenciál v umístění tohoto programu do nemocnic nebo do domovů lidí, kteří jej potřebují. Pro lidi, kteří se

nemohou hýbat, otevírá tento program nové dveře, jak se dorozumívat se světem. Doufám, že dokážeme pomoci co nejvíce lidem.

Autorka nápadu – Karla Žertová

BÝT, ČI NEBÝT...

Každý člověk má svoji druhou tvář, tou naší je divadlo. Není nás hodně, ale za to naše nadšení je veliké. Snažíme se dělat něco, čemu se říká hraní.

Navzájem jsme si oporou a podporou. Našimi múzami jsou paní profesorka Peková a paní profesorka Králová. Díky jejich představivosti a smyslu pro divadlo můžeme dělat to, co nás baví. Není to jen o tom umět dokonale text, ale především o tom vžít se do děje a role. Všichni do toho dáváme kus sebe, a tím je to výjimečné.

Jak řekl Josef Kajetán Tyl: „Divadlo vychází ze života a do života se vrací.“

Štěpánka Schreierová

Naše česká výprava deseti neohrožených do Dánska započala v sobotu 25. 3. 2017 v nepříjemně brzkých ranních hodinách – v neuvěřitelných pět hodin, kdy náš autobus vyjel ze školního parkoviště směrem k letišti Václava Havla. O několik málo hodin poté jsme nasedli do malého českého letadla (ještě s vrtulemi), které nás ale bez větších obtíží během dvou hodin hlučného letu dopravilo bezpečně do božské Kodaně. Výhodou přivstání bylo to, že jsme měli celé odpoledne na prozkoumání dánské metropole. Musím říct, že mi Kodaň vyrazila dech – jak architekturou, tak čistotou a nekonečně milou atmosférou. Rozhodně doporučuji navštívit!

Neděle se nesla v duchu setkání s ostatními studenty. Znovu jsme si prošli Kodaň, lehce se oťukali a večer se dostali do našich hostitelských rodin v okolí malebného městečka Haslev, kde jsme trávili čas až do našeho sobotního odjezdu. Už od pondělního rána jsme se věnovali hlavnímu poslání letošní konference – vytvoření aplikace, která by měla zábavnou formou informovat mládež o návykových látkách. Lekce práce s aplikací se střídaly se studiem, aktivitami ve skupinách a, naprosto samozřejmě, s navazováním vztahů se zahraničními kolegy.

Závěr týdne v Dánsku bych zhodnotila jako veskrze velmi pozitivní. Aplikace se povedla, vztahy byly navázány (a řádně oplakány) a my jsme se bezpečně vrátili domů, šťastně vzpomínající na novou, pravděpodobně neopakovatelnou, zkušenost.

Klára Kopčiková

NOVÝ ŠKOLNÍ ČASOPIS

Orteenium

Rozhovory, aktuality, povídky,
básničky a mnohem více.

Přidej se!

orteenium@gymkh.eu

